

Megjelen minden második napon
kedd, csütörtök és szombat este.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
Sátoralja-Ujhely, főtér 9. szám.

Kéziratokat nem adunk vissza.

Apró hirdetéseknek minden garmond szó
4 fill., vastagabb betűkkel 8 fill.

Nyilttérben minden garmond sor 30 fill.

ZEMPLÉN

POLITIKAI HIRLAP.

ifj. Meczner Gyula
főszerkesztő.

Biró Pál
felelős szerkesztő.

dr. Hám Sándor
főmunkatárs.

Előfizetési ára:

Egész évre 12 korona, félévre 6 kor,
negyedévre 3 kor.
— Egyes szám ára 8 fillér. —

Hirdetési díj:

Hivatalos hirdetéseknek minden szó után
2 fill. Petit betűnél nagyobb, avagy disz-
betűkkel, vagy kerettel ellátott hirdetések
tértértek szerint egy négyszög centim.
után 6 fill. — Állandó hirdetéseknek ár-
kedvezmény.

A szülőföld ünnepe.

— szept. 15.

Verőfényes ragyogó égboltozatról a szeptemberi napsugár édes melege ömlött szerte tegnap Zemplénnégyháza székvárosán. — Mintha a monoki kis udvarház nagy szülőföld iránt érzett kegyeletese emlékezés tisztasága és fénye verődött volna vissza a kék levegőben, oly gyönyörűségesen olvadt össze ez ünneplés fényével és mélységével a természet pompázó ragyogása.

Az a fény sugar, amely száz esztendővel ezelőtt kiragyogott a monoki nemesi udvarház egy kicsiny bölcsőjéből és azóta is, mint a szabadság, egyenlőség és testvériség szelleme vllágító napként ragyog fölöttünk, a legintenzívebb fényt idesugározza e vármegye földjére, ahonnan éltető fényforrását felszivta.

A szülőföld, az anyasziv forró fellángolásával, elsőt itten dobbant Sátoralja-Ujhelyben, a székvárosban, hogy a hatalmas szárnyalással kibontott kegyelet érzést kiröpítse a Kárpát bércei felől széjjel völgyön és rónán az Adria hullámos partjái és lángoljon, tanítson hazát és embert szeretni, ellenfelet és küzdő fegyvert tisztelni.

Reggel óta mint valami varázslás, az ébredő város képe a legfényesebb ünnepi mezében diszjelgett. A Rákóczi-induló ébresztő hangjai nyomán lassan megnépesedtek az utcák, az üzletek végtől végig zárva, sehoh a hétköznapiaság egyetlen árnyalata. A szívek melege a lélek forrásából, a ragyogó szemek sugarán át árasztja a kegyeletérzés melegét. Az ünneplő ruhák pedig ez érzés méltó pompájaként diszelegnek.

Mintha valami mesebeli küldetésben volna egy fenséges sereg, úgy járt a negyvennyolcasok ósz csapatával, a küldötségek és a közönség beláthatatlan sokasága, az ünnepi aktus szinteréről, templomhoz, azután a régi dicső napok emlékének szinteréhez. Mesebeli volt ez az út, amelyen a hazafias szívek dobbanását szépséges asszonyok, honleányok mosolygó lelkesedése és szive-dobbanása kísérte, az ablakok és erkélyek rózsáin át illatos koszorúval övezve a dicső küzdelemre hivatott egy haza fiait — itt a megdicsőült szellem édes szülőföldjének dicső multu központján.

Az ünnep részleteiről tudósítóink a következőket jelentik:

— szept. 14.

Ebresztő.

A lélekemelő, hazafias ünnep a gyártelepi zenekar ébresztőjével kez-

dődött. Korán reggel a gyártelepről kiindulva bejárta a zenekar a város összes nagyobb utcáit, jelezve a város nap kezdetét.

Előkészületek az ünnepre.

Amíg a várost a zenekar járta, a házakon egymás után tüzték ki a nemzeti lobogókat. Nemesak magánházakat árasztották el a lobogókkal, de ott lengette az őszi szél a nemzeti trikolorát a vármegyeházán, a városházán és valamennyi középületen. Sok helyütt díszítették az erkélyeket és kirakatokat, ablakokba rakták Kossuth arcképét és zöld levelekkel, nemzetiszínű szalagokkal és virágokkal ékesítették föl. A középületek közül különösen kitűnt csinos és izléses erkély-díszítésével a vármegyeháza és városháza. Rövid idő alatt az egész város háztetőin valóságos zászlóerdő lengett; annyi volt a nemzetiszínű lobogó, amennyit már rég nem láttunk Sátoralja-Ujhelyben.

Reggel 8 órára gyülekeztek a vármegyeháza nagytermében a különböző hivatalok, testületek, egyesületek küldötségei.

Ez alatt a gyártelepről fölvonult zeneszóval a gyári tűzoltócsapat *Mispál* József parancsnoksága alatt. A Csillag-utcai tűzoltó-őrtanya élé érve, az önkéntes tűzoltó-egyesület csapatahoz csatlakozott és ekként kiegészítve, a tűzoltó-század *Juhász* János főparancsnok vezetésével, zeneszó mellett a városháza elé vonult.

Kevéssel nyolc óra után a vármegyeházán összegyűlt küldötségek is a városháza elé érkeztek. Első volt *Matolai* Etele alispán vezetése alatt a vármegye küldötsége. Jelenvoltak a küldötségekben gróf *Hadik* Béla főispán, *Dókus* Ernő országggy. képviselő, *Dókus* Gyula vmi. főjegyző, id. *Meczner* Gyula, *Meczner* Béla, *Thuránszky* Zoltán és *Tihámér*, *Nemes* Sándor, ifj. *Meczner* Gyula és a bizottsági tagok nagy száma, köztük számosan festői díszmagyarban.

A városháza előtt elhelyezkedett küldötségek mellett állott föl a helybeli ipartestület és gyártelepi dalárda, továbbá a függetlenségi kör tagjai nemzetiszínű lobogókkal. Azonkívül óriási közönség lepte el a városháza környékét. Pönt a tanácssteremben a város képviselőtestülete gyülekezett.

Fél 9 órakor a zenekar rázendített egy indulóra és a hosszú menet a közönség óriási tömegétől kísérve megindult a református templom felé. Elöl a zenekar, utána a tűzoltók százada, majd pedig a küldötségek és a város képviselőtestülete haladt. Végül *Bánóczy* Kálmán elnökkel az általános ipartestület, a gyártelepi dalárda.

A küldötségekben ott volt Zemplénnégyháza tisztikara, *Székegy* Elek polgármesterrel élén a város képviselőtestülete és tisztikara, továbbá hivatali főnökeik vezetése alatt a kir. pénzügyigazgatóság és adóhivatal, a kir. törvényszék, kir. ügyészség, kir. járásbíró, m. kir. pénzügyi biztosság, m. kir. állanépítészeti hivatal, a folyamtermőki hivatal, az V. ker. kulturmérnöki hivatal, a vasuti osztálymérnökségek, a kir. tanfelügyelőség, a posta- és táviró-hivatal, a dohánygyár, a kegyesrendi főgimnázium, a polgári és összes elemi iskolák küldöttei, továbbá az izr. szegénygyermekeket iskolázó egyesület, a keres-

kedelmi társulat, az ügyvédek, orvosok és pénzügyészek küldöttei, az ujhelyi dalárda, a m. kir. államvasutak műhelyének és a vármegyei és városi kaszinók küldötségei.

Istentisztelet.

A ref. templom elé érve a zenekar és tűzoltó-század a Petőfi-utcán, a templommal szemben foglalt állást, míg a küldötségek és a közönség egy része a templomba tért az ünnepi istentiszteletre.

Előbb a ref. énekkar orgona-kíséret mellett egy zsoltárt énekelt el, azután *Fejes* István ref. esperes-lelkész mondott minden jelenvoltat meghatározó szép imát*) Ima után a templomot szorongásig megtöltő ünnepi közönség orgonakísérettel elénekelt a Himnuszt.

Azután *Korbély* Géza ág. ev. lelkész foglalta el a szószéket és remek alkalmi beszédet mondott.

Ezzel az istentisztelet véget ért és az ünnepi közönség a beszéd hatása alatt hagyta el a templomot.

A menet úgy amint fölvonult, visszatért a városháza elé.

Az ünnep megnyitása.

A Kossuth emlékének szentelt ünnep tulajdonképpen itt vette kezdetét. A tanácssteremben előbb diszközgyűlés volt, melyet *Székegy* Elek polgármester nyitott meg rövid beszéddel, azután javasolta, hogy a mai ünnepem elmondandó beszédek jegyzőkönyvileg megörökíttessenek. Indítványát a közgyűlés egyhangulag elfogadta.

A közgyűlés berekesztése után a polgármester a városháza szépen feldíszített erkélyére jött és lelkes beszéddel megnyitotta az ünnepet.

A megnyitó-beszéd elhangzása után a gyártelepi dalárda *Vágó* Gyula karnagy vezetésével és a zenekar kísérete mellett elénekelt a Himnuszt, mire dr. *Kossuth* János ügyvéd jelent meg az erkélyen és magas szárnyalású ünnepi szónoklatot tartott:

Az ünnepi beszéd befejezése után a lelkes éljenzés véget ért, — a menet, elől a zenekarral és tűzoltó-századdal a közönség sokaságától kísérvé a vármegyeháza felé indult.

A vármegyeháza előtt.

Itt a vármegye csinosan díszített erkélyével szemben pódium volt fölállítva, amely körül roskatag, nagy és viharos időket látott öreg férfiak, a *negyvennyolcasok* foglaltak helyet. Amint a hosszú, impozáns menet a vármegyeháza elé ért, a sátoralja-Ujhelyi dalárda énekelt el egy hazafias alkalmi dalt *Mihályfi* József karnagy vezetésével. A dalárda éneke után *Matolai* Etele alispán lépett a pódiumra és megtartotta emlékbeszédét, melyben Kossuth Lajos nagy szónoki tehetségét méltatta. Az alispán a beszéd befejezése után lelkesen megéljenzett.

Utána id. *Bajusz* József lépett az emelvényre és ifju hévvel s lelkesedéssel szavalta el a következő alkalmi költeményét:

Mint a jó gyermekek
Szülei emlékét,
Ünnepeljük mi is
Kossuth születését.

*) Az imát és a többi ünnepi beszédek közlését nagy terjedelmük miatt jövő számban kezdjük. A banketten elmondott beszédet és id. *Bajusz* József költeményét már mai számunk közli.

Ama nagy napokban
Minket ő teremtet,
Az ő lángszavára
Ragadtunk mi fegyvert,

Nyolcszáznegyvennyolczban,
Amikor a Haza
Kilenc oldalról volt
Orvúl megtámadva!...

Joggal mondhatjuk hát:
Hogy ő apánk nekünk.
— Akit — bár régen volt —
Ma is emlegetünk.

Mint védangyalunkat
Néha most is várunk!...
Benne van mindennap,
Ha száll imádságunk!

Midőn a hatalom
A törvényt szétépte...
Még akkor hazánknak
Nem volt honvédsége,

De már csapdosott a
Kétfejű sas szárnya...
Vércsékét prédára
Hívó villyogása!...

Azok megértették.
Mit jelent az a jel?
És ők is ránk csaptak
Fajuk ezreivel!...

Mint hullára szálltak
Már a magyar földre!...
Hazánk' lételeire,
Életünkre törve!...

Aztán lángba borult
A szabadság napja!...
Vérrel lett megírva
Annak minden lapja!...

Annyi keselyű faj
Egy Turul madárra!...
Kinek a világon
Nem volt schol társa!...

Nem volt egy testvérje,
Aki megsegítse!
Ezer sebből vérző
Fájdalmat nyihitse!...

A Hongyülés csüggedt...
Vezéri nem mertek,
Már azon ponton állt:
Áldozatul esnek

Vércséknek, sasoknak,
A kik szétszaggatják
A magyar nemzetet,
Nyelvért, szabadságát!...

Önbizalmát veszve
Várták a támadást...
Nyiltan ajánlgatva:
Lemondást, megadást!

Midőn már nem volt hit,
'S remény a szívekben, —
Midőn már nem biztak
Sokan a nemzetben,

Akkor ment el Kossuth
Egyedül... 's a magyar
Ő tőlle tudta meg:
Honnan eredt a baj?!

És mit kell teneie?!
Hogy az a gyalázat.
Amely közeledett —
Ne érje Hazánkat?!...

Aztán fegyvert fogtunk . . .
Elkergettük őket! . . .
A két feji sasnak
Szárnyait téptétek

Öreg bajtársaim!
De ő volt a lélek,
Aki csatáinkban
Elöl szállt, vezérelt! . . .

Ha a honfihűség
Ingadoznék bennünk,
Ha Hazánk jövője
Felett kételkedünk,

Ha hitünk megrendül,
Gondoljunk Kossuthra . . .
Önbizalmunk, lelkünk,
Vissza száll majd újra! . . .

E' nagy lélek Kossuth
Megyénkben született, —
Világtörténelem!
Mi adtuk őt' neked! . . .

A kis Monok szülte, —
Ujhely, Sárospatak!
Ti neveltétek őt'
Nagygyá a magyarnak! . . .

Itt felelt férfivá,
S nyolcszázharmincegybe,
A lázongó népet
Itten szerelte le . . .

Bübajós beszéde,
— Mint Neptun a tengert, —
Elnémítá bennök
A fellázadt embert! . . .

Itt hallatá szavát,
E megye termében,
A szabazati jog
Híres kérdésében, —

Innen haladt tovább . . .
Nem! nem! őt' ragadták!
E szellem óriást
Az egek vonzották! . . .

Innen szállt a napba! . . .
— Szárnyai elégték . . .
De az eszme maga — —
Oh! az el nem égett! . . .

Mert az szíveinkben
Mélyen el van rejtve . . .
Azt, a mi bánatunk
S a remény befedte! . . .

Áldassék az Isten!
Magyarok Istene!
Tekints kegyelmesen
A te nemzetedre!

Küldjél a veszélyben
Ilyen lánglelkeket . . .
Kossuthért — Ur Isten! —
Áldassék szent neved!

Viharos éljen zugott föl a negyvennyolcas poeta felé, mire hazafias költeményének végére jutott. Az éljenek csillapultával a menet ismét elindult. Percekig tartott, míg a menet rendes lépésben haladhatott tovább. A nagy embertömeg úgy összeszorulódott a vármegyeháza előtt, hogy az indulásnál mindenki részéről a legnagyobb elővigyázatra volt szükség. Szerencsére úgy itt, mint az egész ünnep tartama alatt baj nem történt, ami úgy a Schmidt Lajos rendőrkapitány felügyelete alatt kivonult rendőrség, valamint a polgári rendfentartók és a főgimnázium e célra felkért ifjúságának érdeme egyaránt.

A leleplezés.

Egy negyed 12 óra volt, amikor a menet a Kossuth-utcai, most Weinberger Márkus borkereskedő tulajdonát képező ház elé ért, amelynek emelete fölé, a ház közepére helyezték a fekete márványtáblát, mely örök időnkig hirdetője lesz Kossuth Lajos egykori lakóházának. A ház előtti tér nemzetiszínű trikolorokkal volt díszítve; a bejáratnál apró zászlókkal és zöld galyakkal ékesített csinos diadalkapu állott.

Az emléktáblát akkor még fehér lepel borította, míg a ház fala drapériákkal zöld lombfonattal volt díszítve.

Az emléktáblától két oldalt nemzeti zászlók lengtek.

A tér közepén fölállított emelvényen csakhamar megjelent Szirmai István dr. alakja. A tőle megszokott lelkes hangon és szónoki hévvel, messzehallhatóan mondta el alkalmi beszédjét.

Beszédje után az emléktábláról lehurult a fehér lepel és a csinos fekete márványtáblán ott ragyogtak a Kossuth emléket hirdető betűk a nap melegítő sugaraitól bearanyozva. E percben minden szem a tábla felé tekintett.

A táblát a következő szöveg díszíti:

„Ebben a házban lakott Kossuth Lajos 1836-ban. Születésének századik évfordulója alkalmából megjelölte Sátoraljajuhely város közönsége 1902. szeptember 14-én.”

Míg a közönség az emléktáblát szemlélte, addig az ünnepi szónok néhány lelkes szóval bizta a polgármester gondjaira az emléktáblát.

A közönség éljenzett s ez alatt Székely Elek polgármester foglalta el az emelvényt s rövid beszéddel vette a város gondjaiba a leleplezett emléktáblát.

Ezzel a leleplezési ünnep véget ért. A nagy ember-sokaság lassanként oszladozni kezdett s a lelkes, hazafias közönség egy szép, történelmi nevezetességű nap emlékével meggazdagodva hagyta el az ünnep színhelyét.

A gyári zenekar a tűzoltó-századdal és a gyártelepi dalárdával és zeneszó mellett a Csillag-utcai lakanyába, onnan pedig a gyártelepre vonult.

Délután 1 órakor a városi színházban közebéd volt.

A közebéd.

A városi színházban három soros asztalnál foglalt helyet az ünnepelő közönség, a páholyokban szép asszonyok és leányok vették ki az ünnepelés részét ebből az aktusból is. A közepe asztalnál a mai nap legünnepeltebb csapata, a 48-as honvédek ültek, élükön Matolai Etelevel, az egyik legdaliásabb agg honvéddel. A harmadik fogásnál szólásra emelkedett Mecner Béla. Eljenzéstől és tetszésnyilvánulástól sűrűn megszakítva mondta el a következő magas szárnyalású, kegyeletérzéstől és mély poézistól áthatott szép ünnepi beszédjét:

(Mecner Béla beszéde.)

Mélyen tisztelt ünnepelő közönség! (Halljuk! Halljuk!) Ha végig tekintünk ezen a diszes közönségen, láthatjuk, hogy ezen ünnepélyen Sátoraljajuhely városának csaknem összes polgársága majdnem teljesen megjelent. Látva azon megilletődést, azon mély meghatótságot, mely a mai ünnepélyen az összes jelenlévők arcán átömlik; tudva azt, hogy a mai napot, Kossuth Lajos születésének 100. éves fordulóját a magyar nemzet egy kegyeletes nemzeti ünnepé emelte s a Kárpátoktól le egészen az Adriáig hálaltelt szívvvel s kegyeletes érzéssel ünnepli meg: méltán fogalmat szerezhetünk magunknak azon szívünkbeli ki nem oltható vonzalomról, rajongásig terjedő szeretetről, melyet a magyar nemzet hazánk újjáteremtőjének, korszakalkotójának, Magyarország egykori kormányzójának, Kossuth Lajosnak neve iránt érez. (Lelkes éljenzés.)

E mai napon mintegy varázsáram gyanánt vonulnak el szemünk előtt azon dicső hazafias fényes tettek, azon valóban legendaszerű hősi harcok, diadalok, melyek Kossuth Lajos nevével szorosán össze vannak fűzve. Látjuk őt szóval, tettel, tollal, miként munkálkodik a magyar nemzet jólétéért, függetlenségéért; látjuk, miként emelkednek fel egyetlen szavára hadseregek. Majd mintegy ködfátyolon keresztül vonulnak el szemünk előtt azon diadalmas ütközetek, hősi csaták, melyeket a magyar nemzeti hadsereg a számra nézve sokkal nagyobb ellenséggel vívott a haza szent nevében. Majd később elborult szívvel látjuk egy idegen nagy hatalomnak óriási

hadseregét beözönlenni; látjuk porba tiporni a nemzetiszín zászlót; látjuk legszentebb alakjainkat üldözve, menekülve, fogságra vevve s azon dicsfénytel övedzett honvéd vezéreinket, kiknek a háládatos nemzet az elismerés és hála hervadhatatlan babér koszoruját akarta homlokukra illeszteni: látjuk a legszénytelenesebb halállal bitófán kivégeztetni. És még ekkor is a vérig sértett, agyonkínzott, hazájából kiüldözött magyarnak, csak egy kérése, egy fohásza volt a Mennyei Urához: hogy ezt a sokat szenvedett édes, magyar hazát s a haza atyját, a haza oszlopát, védelmezőjét: Kossuth Lajost vegye védelmébe, vegye oltalmába. Hiszen éppen a legválságosabb időben Kossuth Lajos haaszterete, Kossuth Lajos hívó szava ébresztette fel a nemzetet lethargikus álmából s tanította meg a magyart szeretni lángolón hazát és nemzetet. (Hosszan tartó lelkes éljenzés.)

Mélyen tisztelt uraim! Fájdalom, vajmi kevesen élnek már ma azon férfiak közül, kik ezen eseményeket átéltek s Kossuth Lajos nagyratörő szellemének hatalmát, önzetlen, hazafias, nemes munkálkodásának erejét látták és ismerték. Hiszen Kossuth Lajos neve, lángelméjének felragyogása már az 1830-as években kezdődött. Az 1848-iki szabadságharc alatt a magyar nemzetnek valóságos bálványja, ideálja lett. És én mégis azt állítom, hogy nincs a mai fiatalág között egy sem, kinek a legkisebb érzelme van a magyar nemzet multja, jövője és nagysága iránt, hogy Kossuth Lajos nevét s magyar hazánk felvirágzása érdekében tett munkálkodásait, nagy alkotásait ne ismerné s Kossuth Lajos neve kitorolhatatlan arany betűkkel ne volna szíve mélyében bevésve.

Kossuth Lajos halálának hírére gyászba borult az egész magyar nemzet s külföldről haza hozva hűlt tetejét: oly temetést rendeztek számára, mely diszre, fényre, számra s ami fő, a kegyelet nagyságára nézve páratlanul áll nemcsak a magyar nemzet, hanem a világtörténelem lapjain is.

Leborulok a nemzet nagysága előtt. Ezeket a nevezetes szavakat mondotta Kossuth Lajos az 1848. jul. 11-iki országgyűlésen, midőn az országgyűlési képviselők felállva helyikről egyhangú nagy lelkesedéssel szavazták meg a Kossuth Lajos által a magyar haza védelmére kért 200,000 honvédet. Ma már a magyar nemzet Kossuth Lajosnak ezt a nevezetes mondását bátran megfordíthatja; leborul a magyar nemzet Kossuth Lajos önzetlen nagy tettei előtt s Kossuth Lajos sírját a hála, a kegyelet, az elismerés szívből jövő, igaz könnyeivel áztatja meg. (Hosszan tartó lelkesült éljenzés.)

Mélyen tisztelt ünnepelő közönség! Tíz évvel ezelőtt, midőn a magyar nemzet Kossuth Lajos 90 éves születésnapját ünnepelte, Sátoraljajuhely városnak polgárai Zemlénmegye közönségével együtt egy diszes ünnepélyen fejezték ki Kossuth Lajos iránt érzett tiszteletük és halájuk nagyságát. Fokozta ezen örömlükét még az is, hogy Zemlénmegye büszkén vallhatta Kossuth Lajost magáénak, mert őt Zemlénmegye adta a hazának. Az ünnepélyt követő banketten polgártársaim bizalma folytán engem ért azon kitüntetés, hogy Kossuth Lajosért poharat emelhessek. Minő véletlen játéka a sorsnak, hogy a mai diszes ünnepélyen, miként a programban is olvasható, az ünnepi szónoklat elmondására engem kértek fel. Most tíz éve nem is annyira felkészülten mondtam, mint inkább imát, fohászt menesztettem az Egek Urához, hogy a haza atyját, a hazájától távol élő Kossuth Lajost, vegye védelmébe, vegye oltalmába. És ha az a sok igaz köny, mely ezen napon a magyar nemzet fiaiak szeméből kihullott, gyöngyharmat alakjában szállt fel a Mennyei Urához, bizonyára csak áldással, szeretettel, boldogsággal borította be az agg férfi tisztes homlokát. Ma már mélyen tisztelt uraim! megnyugodva a mennyei

Gondviselés akaratában, csak hálaérzettel foglalhatjuk imánkba Kossuth Lajos nevét, hálát adva a Gondviselésnek, hogy a magyar hazának megteremtette Kossuth Lajost. De hogy ha az a sok, őszinte, igaz köny, mely Kossuth Lajos temetése napján a magyar nemzet fiaiak szeméből kiömlött, egybefolyt volna: egy nagy áradat, nem, tenger lett volna belőle, melynek legnagyobb ékeségével, a hála, a kegyelet és elismerés igaz gyöngyével borította volna be Kossuth Lajos szemfedelét (Lelkes, megünnepülő éljenzés.)

Ujjítsuk, elevenítsük fel a mai napon Kossuth Lajos nevét és dicső alkotásait. Tegye le ma a magyar nemzet Kossuth Lajos sírjára a hála, kegyelet és tisztelet diszes koszoruját. Bizonyára állíthatom, hogy ennél szebb ajándékot, szebb jutalmat nem nyújthat a magyar nemzet, mert ennek a koszorúnak minden egyes virágát, minden egyes szálait szeretet kötötte, szeretet ápolta. E mai napon a magyar hazának minden egyes hű fia oltárt állítva fel szíve mélyében s Kossuth Lajos nevét és alkotásait oda, mint egy Pantheonba a szeretet, hála és kegyelet örökkön élő tűzével zárja be. (Tetszés és éljenzés.)

Mélyen tisztelt uraim! Röviden bezárom beszédem. A szabadságharc leveretése után Kossuth Lajos vérző szívvel hagyta el hazáját s utóljára borult le az édes haza földjére. És még ekkor is, ezen megrendítő pillanatban nem a saját tönkrement jövőjét, nem a saját tönkrement reményeit siratta, hanem siratta a magyar nemzet bukását, gyászolta a magyar nemzet jövőjét. Utóljára hullottak könnyei az édes magyar haza földjére s imájában, melyet a menyek urához intézett, arra kérte az Egek Urát, hogy ezt a sokat zaklatott, sokat szenvedett édes magyar hazát vegye védelmébe, vegye oltalmába.

En azt hiszem mélyen tisztelt uraim, e mai diszes ünnepélyt szebben nem fejezhetjük be, mintha ismételjük Kossuth Lajos imáját s arra kérjük a mennyei Gondviselést, hogy miként meghallgatta a multban Kossuth Lajos imáját, hallgassa meg a mi fohászukat is, tegye nagygyá, tegye boldoggá ezt a mindnyájunk által imádott édes magyar hazát.

„Kinek hatalma szab törvényeket, határt,
Őh népek Istene, küldj egy reménységűgárt,”

Éljen a magyar nemzet!
Éljen a Haza!

A kegyeletérzés mélyen megilletődött lelkesedését keltette fel ez a gyönyörű beszéd, amely után több szónoklat nem volt, csak később id. Bajusz József egy rövid szép verssel a 48-as honvédek és Matolai Etele néhány szóval a magyar honleányokat éltette.

A kivilágítás.

Estére Sátoraljajuhely városa fényesen volt kivilágítva. Hét órára kigyultak az ablakokban a gyertyák ezrei. Alig volt ház — különösen a nagyobb utcákban — amelyeknek ablakaiban ne égett volna legalább egy-két gyertya. A Kossuth-utca, Széchenyi- és Wekerle-tér, továbbá a Kazinczy- és Korona-utcák valóságos fényárban úsztak.

Az utcákat ismét tengernyi néplepte el. Fel- és aláhullámozott az emberáradat, gyönyörködve a jobbról-balról világító gyertyák fényözönében. Legnagyobb közönséget a délelőtti folyamán leleplezett emléktábla vonzott, amelyet villanyfényt tett messziről láthatóvá. A ház, melyen az emléktábla diszeleg, drapériákkal, lobogókkal és zöld girlandokkal volt csinosan díszítve és ablakai fényesen kivilágítva.

Diszebb kivilágítás volt még a következő helyeken: a vármegyeháza erkélyén, a „Korona” szálló erkélyén, a „Zemplén” nyomda kirkatáiban, továbbá dr. Fried Lajos lakásának erkélyén, Kincsesy Péter gyógyszerésznél, Rein István cukrásznál, Alexander Vilmos, Wessely Mór, Schön Sándor és Wilhelm Henrik kereskedőknél.

A közönség még este 10 óra után is nagy számban járt az utcákon, amikor a gyertyalángok lassanként el-el-

üntek az ablakokból s ezzel ez a magasztos, hazafias ünnep véget ért.

Lapunk vidéki tudósítóit e helyütt felkérjük, szíveskedjenek a Kossuth-ünnepéről részletes tudósításaikat a lehető legrövidebb idő alatt beküldeni.

A koholmányok lovagjairól.

— Id. Meczner Gyula nyilatkozata. —

— szept. 16.

Felkértek bennünket az alábbi nyilatkozat közlésére. Lapunk előző ünnepi számában már jeleztük, hogy tekintettel nagy hazánkfianak megdicsőült ünnepi emlékezetére, nem akarjuk az e nyilatkozat közléséhez szükséges előzmények kommentálásával az ünnepi fény légkörét megszenstségteleníteni.

A pusztá gondolat is undorító, hogy Kossuth emlék-napján a sajtószabadság szentségével visszaélő hecelovagokról szó tétessék.

Ma azonban az ünnepi hangulat tisztult légkörétől távolabb, sajnos de kénytelenek vagyunk velük foglalkozni.

A fent említett nyilatkozat nyújt erre újabb alkalmat:

Nyilatkozat.

A Felsőmagyarországi Hírlap folyó évi szeptember 10-iki, 73. számában *Ferdítések* cikk alatt megjelent közleménynek következő tartalmára nézve:

„Azt pedig határozottan állítjuk, hogy a megyeháza erkélyének át nem engedése a főispán beavatkozására történt. *Positiv tudomásunk* van erről, s miután a Zemplén cáfolta, csak annál biztosabbra vesszük, hogy igaz. Azt pedig nem tudjuk elhinni, hogy Hadik főispán, vagy a Kossuth-ünnep-bizottság nála eljárta tagjai lecafolnák ezt az állításukat.“

Kijelentem és köztudomásra hozom, hogy az idézett közleményben *egy szó igaz sincs*. Mert: a vármegyeháza erkélyének az ünnepély alkalmából bármely célra leendő felhasználása, annál kevésbé annak szónoklat tartására való kijelölése *szóba sem jött* és sem a bizottság összessége, sem annak bármely tagja Zemplénvármegye főispánjával e vonatkozásban nem beszélt, — s így az, hogy a vármegyeházának erkélye a főispán befolyása folytán nem lett volna az említett célra felhasználható, *szintén valótlan*.

Ezen nyilatkozatot pedig azért tartottam szükségesnek megtenni, mert erre az említett közlemény egyenesen fölhevítte a bizottság tagjait.

A városi Kossuth-ünnepélyt rendező bizottság Sátoraljaujhelyben, 1902. szeptember 11-én tartott ülésének megbízásából:

Id. Meczner Gyula,
b. elnök.

Nos vonjuk le e nyilatkozatból a legegyszerűbb következtetést:

Világosan látható ebből is, hogy itten, egy az igazmondás álarcaiban tet-szelgő újságocská, *pozitiv tudomás*sal állít olyan dolgot, amelyből *egy szó sem igaz*.

Ezt a meghatározó pozitívást előzőleg Matolai Etele alispán is lecafolta, most egy bizottság nevében és megbízásából megeafolja ezt id. Meczner Gyula is.

És az ily pozitívítás ronda fegyverével ront neki e nyomtatvány és

már több számon át rendszeresen, a főispán hazafias érzületének.

Zemplénvármegye főispánját minden szava és ténylete után, mint hazafias és szabadelvű férfit és politikust ösmert meg e vármegye egész közönsége és valóban nevelésdolognak tartanók a fent megstafirozott *pozitivitás* lovagjainak illetően támadásával foglalkozni, ha nem volna a saját hivatásának nemes intenciójához illő kötelesség oda világítani abba az oduba, amelyből ilyen módon úzik a szenzációhajászat passzióját.

V. S. urról pedig, aki szent hivatásának mandátumát, akár sugalmazott, akár egyéni passzióból, ilyen koholmányok felpaprikázásával piszkítja, komolyan egyáltalán nem beszélhetünk. Mulatni tudnánk rajt, ha nem sajnálnók, hogy az akire egy szent misszió, hiveinek lelki és erkölcsi ápolását bizta, ilyes létkörből akar gyűlölködést szítani — gondoskodván arról, hogy a posta ezt világgá is vihessen. A posta iránt érzett e nemes passziója megható mementó arra is, hogy e kedvtelése révén V. S. úr Kassáig is elküldözött, saját teljes neve aláírásával olyan cikkeket, amelyből a szabadelvűség legmegátalkodottabb gyűlölködése csak úgy gőzölög. És ez az ember prédikál most a szabadelvű Kossuth-szellem védelméről — litániákat.

De hagyjuk ez undorító szenzációhajászat festését. Nem érdemes az ilyenre sok szót vesztegetni.

Végezetül még csak annyit. Buza Barna úr lapja már többször megírta, hogy nem foglalkozik többé a Zemplén-nel és dacára ennek, újból és újból foglalkozik vele. Tehát egy újabb hazugság. De nem erről akarunk írni. Mert akár foglalkozik lapunkkal, akár nem, ez bennünket egyáltalán nem érint. Azonban újból és újból — *személyeskedik* is. Ha ezt még egyszer megeselekszi, a következőket am tulajdonítsa majd e saját külön passziójának.

A politikában ösmerünk mérközést olyast, amely a tollak pengéinek harea közt csattog. Aki azonban a politikában személyekre vadászat — annak végre is a ruháját szokták — kiporolni.

VÁRMEGYE ÉS VÁROS.

(Zemplénmegye törvényhatósági bizottsága e hó huszonkilencedikén délelőlt 10 órakor tartja *Hadik Béla* gróf főispán elnökle mellett rendes őszi közgyűlést. A közgyűlés tárgysorozatát következő számunk közli.

(A korcsmák számának apasztása. Minthogy a felvidéken fennálló szomorú állapotoknak egyik főoka, hogy a legtöbb községben a lakosság számával és vagyoni helyzetével arányban nem áll sok korcsma lépten-nyomon kínáló alkalmat nyújt a szesz italok túlfogyasztására, a m. kir. belügyminiszter felhívja a felvidéki vármegyék alispánjait, hogy utasítsák a közigazgatási hatóságokat, hogy amennyiben egyes helyeken a korlátlan kimerések száma a lakosság számával és vagyoni viszonyaival arányban nem áll, azok számának apasztása iránt a pénzügyigazgatósághoz javaslatot tegyenek.

(Nyugalmozott főszolgabíró. *Kossuth Elek* szinnai járási főszolgabírónak nyugdíjaztatásért benyújtott folyamodását, ugyszintén a fegyelmi választmánynak ide vonatkozó itéletét tegnapi d. e. tárgyalta a vármegyei nyugdíj-intézet felügyelő-bizottsága *Matolai Etele* alispán elnökle mellett. A nyugdíjaztatást kérő folyamodásnak hely adatván, kérvényezőnek évi nyugdíja 38 év 3 hó és 15 nap folyására terjedő szolgálat elismerésével 2603 K. 72 f.-ben állapított meg. A határozat jogerős. Következésképp mi akadály sem forog fenn, hogy az új főszolgabírót az e hó 29-én kezdődő közgyűlésen megválaszthassák.

HIREK.

A tengerszem.

— szept. 15.

Az egész ország lakossága, minden különbség nélkül, kiesi, nagy ünneplő hangulatban van. Magyarországnak nagy fiának, a haza újjászületésének Herosza, a szabadság-eszme hirdetőjének, a nép felszabadítása érdekében fáradhatatlan előharcosa — Kossuth Lajos — hazánk e nagy fiának születése 100-ik évfordulóját felhasználja a magyar nemzet, hogy leróvja kegyeletének nagy adóját, manifesztálva ezáltal, hogy a magyar nemzet a haza nagy fiának emlékét örökre bevészte szívébe, hogy tanainak lüktető ereje hatalmasan működik ereiben és táplálékot nyújt a haza szent ügyeinek továbbra nézve való fáradhatatlan védelmére.

És ime, midőn mindnyájan örömmámorban úszunk, midőn ünneplő ruhát ölt az egész nemzet: akkor vegyülnie kell örömeinek örömesöpekkel, akkor lepi meg a nemzetet azon gyászír, hogy éppen mostan a haza integritásért harcolt nagy hazánkfia ezen 100-ik évfordulóján, a haza integritásán csorba ejtetett!

Nagyon elszomorító tény előtt állunk, az ország északi részének egyik gyöngye, a tengerszem örökre elvesztett, volt — nincs!

Fájdalmas érzés fog el bennünket ezen hír hallatára, a nemzet lovagias eljárásának esett áldozatul ez is, mint már sok más is, még mindig a magá kárára okúl a magyar, meddig?

Jajkiáltásunk e veszteség fölött elhangzik, az idő lassan elnémitja, a feledésnek fog átadni, de az ejtett seb azért nagyon fájdalmas jelenleg és nem alkalmas időszakokkal esett össze, midőn az ország bajai annyira bonyolultak anélkül is, midőn lelki fájdalommal telten nézünk a kibontakozás elé és várjuk a *mannát*.

Hogyha délfelé visz tekintetünk, örvendetes epizódok előtt állunk-e? Még talán elszomorítóbb, mint az előbbeni, ez egy folytonos tűzokádó, egy kráter, mely mindég fenyeget, hogy testvéri *lángoló* szeretetével meg talál fojtani.

Thomán Dávid dr.

— Templomszentelés. A megyeszói ev. ref. egyház megújított templomát f. év október hó 19-én fogják ünnepélyesen felavatni. A templom az országos műemlékek bizottsága terve szerint épült fel.

— Esküvő *Dr. Illyefalvi Vitéz Géza* a sárospataki főiskola jogtanára. e hó 6-án esküdött örök hűséget *Kiss Paula* úrhölgynek Szentesen.

— Kinevezés. *Karpinecz Ödön* okleveles kántor-tanító Magyar-Izsépre rendes minőségben kántor-tanítóul kineveztetett.

— Anyakönyvi kinevezés. A belügyminiszter Zemplénvármegyében a józseffalvi anyakönyvi kerületbe *Kovács Pál* segédjegyzőt anyakönyves helyettesé kinevezte.

— Áthelyezés. A kassai kir. főügyész *Pap József* sátoraljaujhelyi kir. törvényszéki fogházörmezt, saját költségén, a rimaszombati kir. törvényszéki fogházhoz hason minőségben áthelyezte, s az ellene lefolytatott vizsgálatból folyólag felmerült 50 kor. 78 fillér költségek megfizetésében elmarasztalta.

— Tanító választás. Sárospatakon a *Lehoczky József* elhalálása folytán üresedésbe jött tanítói állásra a r.kath. egyháztanács *Steczik Józseffel*, a Steczik József helyét *Schmiedt Gyula* herzeguradalmi tanyai tanítóval töltötte be.

— A sógorok. Egy közeli városban történt meg a következő mulatságos eset: Egyik vendégszerető háznál vig poharazással töltötték az időt, ami szertelen nagy kedvre hangolta a társaságot. Késő éjszaka volt már, mikor haza kászolódtak. Az utcasarkon ki erre, ki arra távozott, csupán

két sógor maradt együtt, kiket utjok egy irányba vezetett.

Midőn közülök az egyik házához ért, odaszól a másiknak:

— Hallod-e sógor, ne menj te tovább, gyere be hozzám.

— Nem bánom, legalább rövidebb az utam.

A szíves invitálónak ugyancsak kardos felesége van, ki dühös volt férje elmaradásáért s feltette magában, hogy megint. Mikor az ablak alatt beszédet hallott, gyors elhatározással talpra ugrott s maga szaladt ki ajtót nyitni.

A férje élt a gyanuperrel s oda-szólt társának:

— Hallod sógor, eredj csak te elől.

Ez bátran tett előre két lépést, de amint az ajtón belől volt, egy sziszegő hang süvítette felé:

— Ilyenkor kell jönni?

S mielőtt ideje lett volna bármit is szólani, olyan pofon csattant el az arcán, hogy majd hanyat esett. A szíves fogadtatás egészen kihozta sodrából s méltatlankodva szólt hátra:

— No ezt nem vártam volna tőled sógor! Hát ezért küldtél előre?

— Gyilkossági kísérlet. *Magyar-Polyák András* helybeli ács régen rossz viszonyban van a vele vadhá-zasságban élő *Szabó Erzsivel*. Józan állapotában elkergeti magától és mikor többet iszik a kelleténél s leittasodik, akkor pedig addig jár a nyomában és könyörög az asszonynak, míg ráveszi a visszatérésre. E hó 14-én, vasárnap is így akart tenni Magyar, de felesége hajthatatlan maradt és semmi áron nem akart ura házához visszatérni. E miatt az ittas ember nagy haragra lobbant és amint a Széchényi-téren haladt, szitkolódása közben kihuzta zsebkését és a melléte haladó asszony bal mellébe dofte kétszer. A megsúrt asszony vértől boritva nyomban összerogyott. Arra járó emberek siettek segítségére, akik a sok vért vesztett nőt *Szepessy Arnold dr.* városi főorvos lakására vitték. Az orvos a két súlyos természetű sebet ideiglenesen bekötözte és a szerencsétlenül járt asszonyt a kórházba szállíttatta. A késelő ácsot a rendőrség letartóztatta.

— Egy, esetleg két fiatal ember részére egy csinosan burorozott külön bejáratau nagy utcai szoba kiadó. Bővebbet a kiadóhivatalban.

TANÜGY.

— Siketnéma tanfolyamra való felvétel. Az ungvári sasteri áll. iskolában a siketnéma tanfolyam a valás- és közoktatásügyi m. kir. miniszterium engedélye folytán a jelen tanév október 6-ikán nyílik meg. Azon szülők, kik siketnéma gyermekeiket ezen tanfolyamra felvétetni óhajtják szeptember hó folyamán alulírott áll. isk. igazgatónál jelentkezhetnek. A tanítás ingyenes, sőt a vidéki jelentkezők közül a teljesen szegények ingyen ellátásban is részesülhetnek. A folyamodványok, a szegénységet igazoló bizonyítvánnyal együtt szeptember hó végéig adandók be *Szabó József* áll. isk. igazgatóhoz.

— A sátoraljaujhelyi iparos-tanonciskolában az 1902—903. isk. évre a beiratások folyamatban vannak; felhívtnak az iparos-mester urak, hogy tanulóikat az állami elemi iskola helyiségében naponta d. e. 11—12 óráig minél hamarabb irassák be. Sátoraljaujhely, 1902. szept. hó 15-én. Az igazgatósg.

A SZERKESZTŐSÉG ÜZENETE.

S. D. Amerika. (Presidió) Az előfizetés júni. végén lejárt. Felhívásunkra most megújították.

K. A. Lyuta. Reklamációját illetékes helyen elintéztettük.

H. G. Eger. Zemplén megyének állatnyésztési felügyelője nincsen. Zemplénmegye a kassai kerülethez tartozik. Kerületi felügyelő *Beke Imre*, székhelye: Kassa.

Kiadó tulajdonos: **Ehler Gyula.**

„SPIRE“

varrógépek
ipari és családi használatra

5 évi jótállással

kényelmes részletfizetésre

igen jutányos árakban.
Divatos műhímzésben ingyen oktatást nyújtok.

Felsőmagyarország központi raktára:
Sátoralja-Ujhely, Fő-utca (szemben a megyeházzal).
Raktárak: Ungvár, Nagymihály, Komonna.

Clayton & Shuttleworth

mezőgazdasági gépgyárosok Budapest Váci-körút 68. sz.
által a legjutányosabb árak mellett ajánlatnak:

Locomobil és gőzcseplőgép-készletek 2 1/2 egész 12 ikerőg, szalmakaszalók, továbbá járgány-cseplőgépek, lóhera-cseplők, tisztító-rosták, konkolyszék, kaszáló- és aratógépek, szénagyűjtők, boronák.

„Columbia-Drill“
legjobb sorvetőgépek, szecskavágók, répvágók, kukorica-morzsolók, daráló, 615-malmok, egytetemes acél-ekék.

2- és 3-vasútkék és minden egyéb gazdasági gépek.

Részletes árjegyzék köd. utra ingyen és bérmentve küldetnek.

Lincolni törzsgyárunk a világ legnagyobb locomobil- és cseplőgép-gyára.

MIRDETÉSEK

jutányos áron felvételnek
a kiadóhivatalban

(főfő 9. szám.)

Gyógy- és csemege szőlő

5 klgr. nagyszemű édes 3 k. 50 f.
5 „ csemege körte . 3 k. — f.
5 „ Ananas Dinye . 3 k. — f.
bérmentve utánvét mellett.
100 klgr. görög dinye . 24 k. — f.
a helybeli állomáshoz szállítva.
Nagyobb vételnél külön ajánlatot tesztek

Sárkány József,
Gyöngyösön.

ságügyministeri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes arékpapírban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t. cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átjzolgáltatni.
Kelt Kir.-Helmeczen, a kir. jbiróság mint teilekkönyvi hatóságánál 1902. évi július hó 27-én.
Bodnár, kir. jbiró.

Egy Schunda-féle

kittünő minőségű
pedálos czimbalom
eladó. Tudakozódhatni a kiadóhivatalban.

Tk. 2293/1902. sz.

Arverési hirdetményi kivonat.
A varannói kir. jbiróság mint teilekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy a var.-csemernyei gör. kath. egyház s tsai végrehajlatóknak Mihalsin Mihály végrehajlatást szenvedő elleni 336 korona 09 fillér költségekvetelés és jár. iránti végrehajlati ügyében a s.-a.-ujhelyi kir. törvényszék (a varannói kir. jbiróság) területén lévő, a Var.-Csemernye község határában fekvő, a var.-csemernyei 131. sz. tjkvben A. I. 2-9. sorsz. a. foglalt 221. hr. sz. 1420 □ ölet tevő „nad studzinkai“ dülőben fekvő szántóföldből, a 304. hr. sz. 1 hold 200 □ ölet tevő „predne polovice“ dülőben fekvő szántóföld, a 381. hr. sz. 1200 □ ölet tevő „predne polovice dülőben fekvő szántóföld, a 384. hr. sz. 1200 □ ölet tevő „dzili ovod dechovszki Drahi“ dülőben fekvő szántó földből, a 496. hr. sz. 1 h. 650 □ ölet tevő „porvazie szántóából, az 509. hr. sz. 750 □ ölet tevő „csipkici szántóából, az 546. hr. sz. 900 □ ölet tevő „zadne polovice Luka“ dülőben fekvő szántóából, az 591. hr. sz. 160 □ ölet tevő „gopotoku“ dülőben szántóából, és 3/8 urb. telekhez tartozó közös legelőből Mihalsin Mihály nevének 1/60 részre, a C. I. alatt özv. Mihalsin Andrásné szül. Kérék Anna javára bekebelezett haszonélvezeti jog srelme nélkül, a 820 kor. kikiáltási árban, — és a var.-csemernyei 362. sz. tjkvben A. + 2. sorsz. a. foglalt 583/a. hr. sz. 1 h. 1111 □ ölet tevő „porvazi“ dülőben fekvő szántóából Mihalsin Mihály nevének 1/2 részre 1044koronában ezennel megállapított kikiáltási árban elrendelte és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az 1902. évi november hó 18-ik napján délelőtti 10 órakor Var.-Csemernye község házánál megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladati fog.

Arverezni szándékozők tartoznak az ingatlanok becsárának 10 százalékát, vagyis 82 kor. 20 fillért és 10 kor. 40 fillért készpénzben vagy az 1881. évi LX-ik t. cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi nov. hó 1-én 3333. szám alatt kelt igazságügyministeri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t. cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átjzolgáltatni.
Kelt Varannón, a kir. jrásbiróság, mint teilekkönyvi hatóságánál 1902. évi aug. hó 21-én.
Lovik Gusztáv,
kir. aljbiró.

Magyarnak PÉCS. — Németnek BÉCS.

Schönwald Imre

ékszergyáros, órás és látszerész PÉCS.
Ne küldjük pénzünket külföldre!

Nem tetszőért a pénz visszaadatik.

Három évi írásbeli jótállás.

Hazai iparunkat előmozdító célegemnél mindennemű arany és ezüst tárgyak, órák és minden e szakmába vágó cikkek sokkal olcsóbban, jobban és megbízhatóbban szerezhetők be, mint a külföldön

Valódi ezüst pánccél óraláncok m. kir. fémjelzéssel.			
15 gramm sulyban	frt 1.20	60 gramm sulyban	frt 3.80
20 gramm sulyban	frt 1.50	70 gramm sulyban	frt 4.50
30 gramm sulyban	frt 2.20	80 gramm sulyban	frt 5.20
40 gramm sulyban	frt 2.60	100 gramm sulyban	frt 6.50
50 gramm sulyban	frt 3.25	150 gramm sulyban	frt 9.50
Valódi 14 kar. aranyláncok 40 féle divatos mintában.			
20 gramm sulyban	frt 24.—	40 gramm sulyban	frt 47.—
25 gramm sulyban	frt 30.—	50 gramm sulyban	frt 58.—
30 gramm sulyban	frt 37.—	60 gramm sulyban	frt 69.—
köves lógók nélkül mérve.			
Egy 25 grammos aranyláncához egy 15 grammos köves függelék véve összesen 40 gramm nálam 34 frt 50 krajczárba kerül.			

14 kar. arany pecsétgyűrű frt 6.80
Uj aranyból 6 kar. frt 3.50
Double arany frt 1.50
Mértékül elegendő egy papirszalag.
Ugyanez erősebb 9 frt. Ugyanez arany szeg. 12 frt. Tulla ezüst ankre-rem. dupla fedéllel 12 frt. Valódi 14 kar. arany ankre-rem. óra 24 frt. Dupla fedéllel 35 frt. Nagy képes árjegyzék ingyen és bérmentve bárkinek küldetik.